

Jako postaru

Záviš

Jednou, když jsem byl ještě hodně malý,
mně přinesl tatínek odkudsi jakousi hračku.
S*ru na hračku, pomyslel jsem si již tenkrát
a těšil se až trochu povyrostu a začnu chlastat.

Přijdu domů z restaurace vyhulené, jako postaru,
když jsem před tím půl hodiny hledal klíče.
Padnu do oka mé kdysi vyvolené, jako postaru
a už vím co můžu čekat od té p*če.

Ty zase vypadáš jako ruskej fízl, jako postaru,
motáš se tady jako žebrák v podchodu.
No a co tak jsem se ku*do trochu lízl, jako postaru,
vždyť k tomu s tebou mám na tisíc důvodů.

Jako postaru, jako postaru já žiju vlastně téměř od puberty,
jako postaru, jako postaru, to nedělám si prosím žádný žerty.

Když se ráno probudím mám v hubě sucho, jako postaru
a připadám si jako zcela pitomý.
Doma potom dělám, že jsem němý hluch, jako postaru
a ještě ke všemu taky nevidomý.

Do putyky potom ještě zblblej brousím, jako postaru,
ptáte se mě proč jsem takovejdle lotr.
Já už na světě to zkrátka takhle nosím, jako postaru,
ze mě nikdy nebude už řádnej fotr.

Jako postaru, jako postaru já žiju vlastně téměř od puberty,
jako postaru, jako postaru, to nedělám si prosím žádný žerty.